

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายในรูปแบบของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของอันดับการเลือก คะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจำนวนปีที่ศึกษา นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปร สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรอื่น สหสัมพันธ์คานอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรอันดับการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือก กับชุดตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ศึกษา และศึกษาการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาที่ใช้สอบคัดเลือก ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 6 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ ขนาดทั้งสิ้น 5,104 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มปีการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 ถึง 2521 รวบรวมข้อมูลโดยการคัดลอกคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย จากทบวงมหาวิทยาลัย อันดับการเลือกจากใบสมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ศึกษาจากระเบียนสะสมของนิสิต วิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีทางสถิติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ในรูปของการหาค่าเฉลี่ย เลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา (Intercorrelation) ด้วยวิธีของเพียร์สัน (Pearson Product Moment) การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน (Partial Correlation) ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรอื่น วิเคราะห์ความสัมพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation Analysis) ระหว่างชุดตัวแปรอันดับการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือก กับชุดตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ศึกษา และสร้างสมการพยากรณ์ที่ใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาสอบเข้า โดยการวิเคราะห์หาคัดลอกพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ ที่เรียกว่า Forward (Stepwise) Inclusion

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อตอบคำถามของวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของอันดับการเลือก คะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2518 ถึง 2521 ของนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปได้ว่า

อันดับการเลือกทั้ง 6 อันดับ สาขาสังคมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของอันดับไม่ถึง 3 และมีค่าลดลงใน 3 ปีการศึกษาแรก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คะแนนสอบเขารวมประเภท 400 คะแนน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วง 209.42 คะแนน ถึง 242.12 คะแนน และมีค่าไปในทางลดลง ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คะแนนสอบเขารวมประเภท 500 คะแนน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วง 278.12 คะแนน ถึง 305.28 คะแนน โดยมีค่าไปในทางลดลง ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าใกล้เคียงกันมากในแต่ละปีการศึกษา โดยมีค่าตั้งแต่ 2.73 ถึง 2.78 จากที่กำหนดให้สำเร็จการศึกษาต้องมีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-4.00 แต่มีค่าสูงเกินตลอด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

จำนวนปีที่ศึกษามีค่าไปในทางลดลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย โดยมีค่าตั้งแต่ 24.62 ถึง 25.13 ภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือประมาณจำนวนปีในรูปการศึกษาภาคฤดูร้อนเท่ากับ 3.52 ถึง 3.59 ปี

2. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างอันดับการเลือก คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจำนวนปีที่ใช้ศึกษา สรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อันดับการเลือกกับคะแนนสอบคัดเลือก อันดับการเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนสอบเข้ากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนสอบเข้ากับจำนวนปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจำนวนปีที่ศึกษา

3. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน ได้ผล

สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยว่า

เมื่อให้อันดับการเลือกและจำนวนปีที่ศึกษาคงที่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์กับคะแนนสอบเข้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อให้อันดับการเลือกและคะแนนสอบเข้าคงที่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนปีที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นคณะนิติศาสตร์

แต่เมื่อให้คะแนนสอบเข้าและจำนวนปีที่ศึกษาคงที่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์กับอันดับการเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในคณะนิติศาสตร์และคณะนิติศาสตร์เท่านั้น ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานของการวิจัย

4. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ได้ผลสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรอันดับการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือกกับชุดตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่านำหนักสูงในตัวแปรคะแนนสอบเข้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 5 เพื่อทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากรายวิชาสอบเข้า สรุปได้ว่า วิชาภาษาไทย ก. และหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกคณะที่สอบวิชาดังกล่าว ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานของการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาสังคมศาสตร์มีค่าใกล้เคียงกันมากในปีการศึกษา 2518 ถึง 2521 จำนวนปีที่ศึกษาก็มีค่าใกล้เคียงกันทั้ง 4 ปีการศึกษาเช่นกัน แสดงว่า การศึกษาในคณะทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมาตรฐานใกล้เคียงกันในช่วงปีการศึกษาที่ศึกษา และมีแนวโน้มดีขึ้นเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าค่อนข้างสูงขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่จำนวนปีที่ศึกษามีค่าค่อนข้างลดลง ที่เป็นดังนี้อาจเป็นผลมาจากนโยบายการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ระยะที่ 1 เกี่ยวกับการจัดหลักสูตร ระบบการสอน การวัดผลและบริการทางการศึกษาอื่น ๆ เพื่อให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพ มีคุณภาพตามมาตรฐานและประหยัด อย่างไรก็ตาม น่าจะศึกษาให้แน่ชัดว่ามาตรฐานการให้ระดับคะแนน (เกรด) คงเดิมหรือไม่ในแต่ละปีการศึกษา

1.2 อันตบการเลือกเฉลี่ยมีค่าไม่เกิน 3 ทั้ง 4 ปีการศึกษา แสดงว่า คณะทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นับว่าอยู่ในความนิยมและมีมาตรฐาน ดังที่ วิจิตร ศรีสอาน (2518: 73) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานดีเป็นที่เชื่อถือหรืออยู่ในความนิยม ผู้เรียนดีทั้งหลายจะพากันสมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นอันตบหนึ่งหรืออันตบแรก ๆ ในเกือบทุกสาขาวิชา การที่อันตบการเลือกมีค่าลดลงใน 3 ปีแรกนั้น เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนไว้ เพราะแสดงว่านิสิตมีความต้องการที่จะศึกษาในคณะที่เลือกมากขึ้น ซึ่งน่าจะมีผลต่อการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษา

1.3 คะแนนสอบคัดเลือกมีค่าไปในทางลดลงตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 ถึง 2521 อาจจะหมายความว่า นิสิตที่สอบเข้าได้มีระดับความสามารถลดลงหรือข้อสอบคัดเลือกมีความยากมากขึ้นก็ได้

สำหรับข้อ 1.2 และ 1.3 การที่อันตบการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือกมีค่าลดลงนั้น อาจจะมีสาเหตุจากผู้สมัครสอบคัดเลือกในแต่ละปีการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง ผู้สมัครสอบแต่ละคนจำเป็นต้องเลือกอันตบตน ๆ ไว้เพื่อให้โอกาสที่ตนเองสามารถสอบเข้าได้มีสูงขึ้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยกับตัวแปรค่านผลการเรียนในมหาวิทยาลัย กล่าวได้ว่า ตัวแปรการเรียนในมหาวิทยาลัยทางค่านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นตัวแปรที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ก็คือคะแนนสอบเข้า ตัวแปรอันตบการเลือกอธิบายได้น้อยกว่า สำหรับตัวแปรค่านจำนวนปีที่ใช้ศึกษานั้น ตัวแปรการสอบคัดเลือกที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้บ้างคือ คะแนนสอบเข้า ส่วนอันตบการเลือกนั้นไม่สามารถอธิบายได้เลย

2.1 คะแนนสอบเข้าสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายความว่าผู้ที่ได้คะแนนสอบเข้าสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร (2510: ค) วาสนา พานิชการ (2510: ข)

สาขาศึกษา เชี่ยวชาญ (2510: ค) ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อรุณยา (2510: ค) และ
 ธรรมชาติ สาทรายทอง (2510: 130) ที่พบว่า คณะนอบบคักเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
 สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นอกจากนั้นยัง
 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัยพันธ์ กาญจนรังสรรค์ (2522: 74-75) ที่พบว่าคณะนอบบ
 คักเลือกสามารถรวมทำงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยใน
 กรุงเทพมหานครได้หลายกลุ่ม แต่ผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับ สุวิทย์ สมานมิตร (2515:
 95-96) ที่พบว่า คณะนอบบเข้ามหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ของนิสิตคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จากการศึกษาคาสหสัมพันธ์บางส่วน ยิ่งแสดงให้เห็นชัดว่าคณะนอบบ
 สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ กล่าวคือ ผู้ที่ใดคณะนอบบ
 เข้าสู่งก็มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย เมื่อกำหนดให้อันดับการเลือก
 และจำนวนปีที่ศึกษาคงที่ ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากคณะนอบบ เขาและผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียน ต่างก็ตองอาศัยองค์ประกอบทางสมองร่วมกัน (อนาสตาซี 2519: 319)

2.2 อันดับการเลือกสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายความว่า
 ผู้ที่เลือกคณะที่ศึกษาไว้เป็นอันดับแรก ๆ ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการวิจัยนี้
 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ สมานมิตร ที่พบว่านักศึกษาที่เลือกคณะที่ศึกษาไว้เป็น
 อันดับแรก ๆ มักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าพวกที่เลือกอันดับอื่น โดยเฉพาะอันดับ
 สุดท้ายและรองสุดท้าย (สุวิทย์ สมานมิตร 2515: 95-96)

แต่จากการศึกษาคาสหสัมพันธ์บางส่วนพบว่า เมื่อกำหนดให้คณะนอบบ
 เขาและจำนวนปีที่ศึกษาคงที่ จำนวนคณะที่อันดับการเลือกสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 อย่างมีนัยสำคัญมีน้อยกว่าเมื่อศึกษาคาสหสัมพันธ์อย่างง่าย คือเหลือเพียง 3 คณะ เท่านั้น
 ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ ย่อมแสดงว่าอันดับการเลือก
 สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้น้อยกว่าคณะนอบบ เขาที่
 สามารถอธิบายได้เกือบทุกคณะยกเว้นคณะนิเทศศาสตร์เท่านั้น ที่เป็นดังนี้เนื่องจากนิสิตมี
 โอกาสเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้เพียง 6 อันดับ ทำให้การกระจายของข้อมูล
 อันดับการเลือกมีน้อยกว่าการกระจายของข้อมูลคณะนอบบ เขา

2.3 คะแนนสอบเข้าสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนปีที่ศึกษา หมายความว่า นิสิตที่มีคะแนนสอบเข้าสูงจะใช้เวลาในการเรียนน้อย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการเลือกสาขา ที่ต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้น มัธยมศึกษาปลาย กล่าวคือ การเลือกสาขาวิชาที่ศึกษาเป็นไปอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ (ไทย ทิพย์สุวรรณกุล 2521: 45) ทำให้ผู้ที่มีความสามารถสูงในสาขาวิชาที่ ศึกษาจะใช้เวลาในการศึกษาน้อย

2.4 ไม่มีหลักฐานสนับสนุนว่า อันดับการเลือกสัมพันธ์กับจำนวนปีที่ศึกษา อาจจะเป็นเพราะว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการได้โอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็คือ โอกาสหางานทำ (สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ 2523: 204) และค่าเฉลี่ยของอันดับการเลือก ของนิสิตสาขาสังคมศาสตร์มีค่าไม่เกิน 3 ซึ่งเป็นอันดับการเลือกแรก ๆ สำหรับบางคนแล้ว อาจจะมีเหตุผลเพื่อให้สอบผ่านได้อย่างแน่นอน ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความถนัดและความ ต้องการที่จะศึกษา แต่สำหรับบางคนแล้วอาจมีความถนัดและความต้องการที่จะศึกษาอย่าง แท้จริง จึงทำให้การใช้เวลาศึกษาของผู้ที่เลือกอันดับเดียวกันหรืออันดับใกล้เคียงกัน มีความแตกต่างกันหลายรูปแบบ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชุดเดียวกัน คือ อันดับการเลือกกับคะแนนสอบ คัดเลือกสามารถอธิบายความสัมพันธ์กันได้ดี เช่นเดียวกับชุดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ จำนวนปีที่ศึกษา

3.1 อันดับการเลือกสัมพันธ์กับคะแนนสอบเข้า หมายความว่าผู้ที่เลือกคณะ ที่ศึกษาไว้ในอันดับต้น ๆ ย่อมสอบเข้าได้คะแนนสูง อาจเป็นเพราะการแนะนำเข้าศึกษา ต่อในมหาวิทยาลัยมีมากขึ้นในระยะหลังและทำกันอย่างได้ผลดี ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายสามารถเลือกสาขาวิชาที่ตนสามารถสอบเข้าได้ไว้ในอันดับที่เหมาะสมกับความ สามารถของตน และความต้องการที่จะศึกษา

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนปีที่ศึกษา หมายความว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแนวโน้มที่จะใช้เวลาในการเรียนน้อย สำหรับข้อนี้ ถ้าเรายอมรับว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นนิสิตที่ใช้เวลาที่มีอยู่ในการศึกษา คนควาหรือ เสาะแสวงหาความรู้ที่ตนเรียนหรือเพื่อวิชาชีพที่ตนศึกษาแล้ว ขอคนพบนี้จะสนับสนุนงานวิจัย ของ สำเริง บุญเรืองรัตน์ และ อรุณศรี กุญฑ (2525: 18-24) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีความถนัด

สูงจะใช้เวลาในการเรียนน้อยเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์แห่งความสัมฤทธิ์ผล ในทางตรงข้ามถ้าผู้เรียนมีความถนัดต่ำก็จะใช้เวลาในการเรียนมาก เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์แห่งความสัมฤทธิ์ผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์บางส่วนระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจำนวนปีที่ศึกษา โดยกำหนดให้อันดับการเลือกและคะแนนสอบเข้าคงที่แล้วยังสนับสนุนว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแนวโน้มที่จะใช้เวลาเรียนในสาขาสังคมศาสตร์น้อย

4. ชุดตัวแปรอันดับการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือกสัมพันธ์กับชุดตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ศึกษา จึงอาจกล่าวได้ว่าระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยระบบที่ใช้กันอยู่สามารถต่อ เนื่องกับระบบการศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ ซึ่งอาจจะเนื่องจากการแนะนำเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ผลดีขึ้นถึงไกลกว่าไว้ในข้อ 3.1 และโดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบคานอนิคอลสูงสุด มีค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอลของตัวแปรคะแนนสอบเข้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอันดับการเลือกและจำนวนปีที่ศึกษา หมายความว่าตัวแปรที่ได้รับอิทธิพลมากกว่าในชุดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรคานอนิคอลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คะแนนสอบคัดเลือกมากกว่าอันดับการเลือก ในที่นี้อาจจะเนื่องจากตัวแปรอันดับการเลือกและตัวแปรจำนวนปีที่ศึกษามีการกระจายของตัวแปรน้อยกว่าตัวแปรคะแนนสอบเข้าและตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. วิชาสอบคัดเลือกที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ได้คือ หมวดวิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาไทย ก. ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนงานวิจัยของ ฉวีวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร (2510: ค) ทรรษา สหายทอง (2510: 130) วาสนา พานิชการ (2510: ข) สายหยุด เขียวดอกน้อย (2510: ค) และ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2510: ค) ที่พบว่าคะแนนหมวดภาษาอังกฤษสามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ ที่เป็นดังนี้เป็นไปได้ที่วิชาสอบคัดเลือกวิชาอื่นมีการกระจายของคะแนนน้อยกว่าวิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาไทย ก. จึงทำให้มีประสิทธิภาพการทำนายผลสัมฤทธิ์น้อย นอกจากนั้นการที่หมวดวิชา

ภาษาอังกฤษและวิชาภาษาไทย ก. มีประสิทธิภาพการทํานายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตได้คํานี้ อาจจะเป็นองจากวิชาทางคํานภาษาเป็นเครื่องมือสําคัญของการเรียนรู การที่นิสิตสามารถศึกษาวิชาชั้นสูงได้คําน จําเป็นอย่งยิ่งที่จะต้องคําคความหมายของวิชาที่ศึกษาได้ถูกต้อง สามารถที่จะถ่ายทอดสิ่งเชื่อมโยงทางวิชาการให้อยู่ในรูปง่ายไ้ และการศึกษาในมหาวิทยาลัยน้ันนิสิตจะต้องมีความรู้ทางคํานภาษาอังกฤษคํิจึงจะสามารถอานคําราคางประเทศได้

ขอเสนอแนะ

1. การบริหาร

1.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณน้ัน สิ่งหนึ่งที่ต้องคํานึงถึงคือ สาเหตุที่ทําให้สมการถดถอยพหุคูณประกอบคํวยตัวแปรไค้ น้ัน เนื่องมาจากตัวแปรน้ันมีการกระจายของคะแนนมาก สําหรับการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณครั้งน้ีพบว่า หมวดวิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาไทย ก. สามารถเข้าสู้สมการถดถอยไค้ทุกสมการ แสดงว่ามี การกระจายคะแนนในหมวดวิชาคํงกลวานี้มาก คํงน้ันจึงนํางจะมีการปรับปรุงวิชาสอบเข้าวิชาอื่นให้มีการกระจายของคะแนนมากคํวย เพื่อจะไค้นําไปใช้ทํานายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตไค้อย่งมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรมีการวิจัยในลักษณะเกี่ยวกันน้ันกับสาขาวิชาอื่นของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ และสาขามนุษย์ศาสตร์

2. การนําไปใช้

2.1 ตัวแปรที่ศึกษาท้ัง 4 ตัว ถ้าต้องการนําไปใช้ประโยชน์อย่งจริงจัง ควรเลือกใช้ตัวแปรคะแนนสอบเข้าในการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมากกว่าที่จะเลือกใช้ตัวแปรอันดับการเลือก เพราะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ไค้คํากว่า ในขณะที่เกี่ยวกัน ถ้าต้องการพิจารณาความสําร้ะทาง การเรียนของนิสิตแล้ว ก็ควรเลือกใช้ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าที่จะเลือกใช้ตัวแปรจํานวนปีการศึกษา เพราะการวิจัยครั้งน้ี

พบว่า จำนวนปีที่ศึกษาสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นได้ไม่มาก

2.2 ตัวแปรที่ศึกษาทั้ง 4 ตัว นำจะนำไปใช้ประกอบเกณฑ์การพิจารณาการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ กล่าวคือ

2.2.1 อันดับการเลือกเฉลี่ยซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 ในการวิจัยครั้งนี้จะนำไปใช้พิจารณาคัดอันดับการเลือกลงได้

2.2.2 คะแนนสอบเข้าเฉลี่ย อาจนำไปใช้พิจารณาเกณฑ์กำหนดคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้

3. อื่น ๆ

3.1 เพื่อให้การเปรียบเทียบคะแนนสอบเข้าของคณะที่ศึกษามีค่าตอบแทนที่สมมูลกัน ควรแปลงคะแนนสอบของแต่ละคณะให้อยู่ในรูปคะแนนที่ (T-Score) จะได้เป็นคะแนนเต็มเดียวกัน แต่เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลเกิดชั่วคราวก่อนจึงไม่สามารถศึกษาถึงส่วนนี้ได้

3.2 เพื่อให้ผลการวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จะแปลงคะแนนสอบคัดเลือกครั้งนี้ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนค่าสังเกต (Observed Score) ให้อยู่ในรูปคะแนนความสามารถแท้จริง (True Score) โดยใช้สูตรข้างล่างนี้

คะแนนความสามารถแท้จริง = คะแนนค่าสังเกต + คะแนนที่คลาดเคลื่อนจากคะแนนจริง
แล้วนำคะแนนที่แปลงได้ไปทำการวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ

3.3 นำจะมีการวิจัยเปรียบเทียบผลการสอบคัดเลือกในระบบที่วิจัยครั้งนี้กับการสอบคัดเลือกในปี 2527 ที่นำวิชาภาษาไทยและวิทยาศาสตร์มาใช้เป็นวิชาบังคับ

3.4 ควรศึกษาถึงคุณภาพของแบบสอบคัดเลือกรายวิชาโดยเฉพาะด้านความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) ของแบบสอบ